

Honderd jaar monument Van Zuylen op de Antwerpsesteenweg¹

Nieuwe kennis uit een Rotterdams archief

Elke dag rijden vele honderden automobilisten nietsvermoedend voorbij een monument dat herinnert aan de beginjaren van de automobiel. Aan de Antwerpsesteenweg, als het ware in de voortuin van het steenhoudersbedrijf Van Reeth-Heefkens, prijkt een verweerde arduinen gedenksteen. Meer dan één voorbijganger meent er een promotiestunt van het erachter gelegen bedrijf in te ontwaren. Meer geïnformeerde buurtbewoners herinneren zich nog vaag dat de steen iets te maken zou hebben met een ongeval heel lang geleden. Ze hebben gelijk. De ontstaansgeschiedenis van het monument zelf werd echter amper bestudeerd, hoewel ze zeker interessant is.

Laat ons echter beginnen bij het begin.

“Om een mestkar te mijden”²

Op woensdagochtend 18 december 1912 was het stellig minder druk op de Antwerpsesteenweg dan op een doordeweekse woensdag in onze dagen. Vanuit Waarloos reed een mestkar gezapig de berg af, tussen de sporen van de werkzaamheden die enkele weken voordien hadden plaatsgevonden. Inderdaad waren naast de steenweg waterleidingen aangelegd, maar het mulle zand boven de ingegraven leidingen was nog niet aangestampt.

Van de andere kant, richting Antwerpen, dook plots een luidruchtig gezelschap op. Een automobiel, in die tijd voorwaar geen dagelijks zicht op het Vlaamse platteland, scheurde aan hoge snelheid de Vosberg op. Aan het stuur van de auto, een dure Dion-Bouton, zat baron H  lin van Zuylen van Nyevelt, 24 jaar oud, net afgestudeerd in de politieke en administratieve wetenschappen en klaar om in januari van het volgende jaar in diplomatieke dienst te treden als Belgisch ambassade-secretaris in Sint-Petersburg. Zijn mede-passagiers droegen al even nobele namen. Vooreerst gravin Agnes de Bassompierre: zij was hofdame van prinses Cl  mentine, dochter van Leopold II en echtgenote van prins Victor Napoléon, de bonapartistische troonpretendent in Frankrijk. Verder barones Elisabeth de Woot de Trixe

¹ Bij onze zoektocht naar de achtergronden van het monument-Van Zuylen hebben we heel veel hulp gekregen. Met name danken wij de medewerkers van kasteel De Haar in Haarzuilens, in het bijzonder de heer Evert Doornenbal. De conservator van het Nieuwe Instituut in Rotterdam, dr Hetty Beerens, maakte ons wegwijs in het bouwarchief van kasteel De Haar en de medewerksters van de leeszaal van het instituut speelden een hoofdrol als het erom ging ons toe te laten de relevante archiefbestanden snel en efficiënt te raadplegen. VZW Epitaaf en met name Anne-Mie Havermans maakte ons wegwijs in de wondere wereld van de funeraire kunst.

² De omstandigheden van het ongeval werden gereconstrueerd aan de hand van persknipsels uit 1912, zoals aangehaald in het artikel van Stijn Tormans “My first, my last, myeverything”, Knack, 30 oktober 2012, en in J. Heijenbrok, G. Steenmeijer en K. Timmers (ed.), Tien eeuwen Kasteel de Haar. Wat een weelde, Zwolle, WBooks, 2013, met name 254-259. Willy Wuyts bezorgde ons knipsels uit de Gazet van Antwerpen van 20 en 25 december 1912, waarvan we ruim gebruik hebben gemaakt.

en haar verloofde, baron Ferdinand Goffinet, een cavalerie-officier die verwant was met de beroemde broers Goffinet, de vertrouwelingen van Leopold II.

Dit vrolijke gezelschap hoopte tegen de middag Bergen-op-Zoom te bereiken, om daar te lunchen. Nadien zou de reis voortgaan naar kasteel De Haar in Haarzuilens in de provincie Utrecht, allicht om daar de Kerst- en Nieuwjaarsdagen door te brengen.

De reizigers zouden De Haar nooit bereiken. Om uit te wijken voor de afdalende mestkar, stuurde baron Van Zuylen zijn bolide van de weg af, zodat ze klem kwam te zitten in het losse zand van de voorbijge werkzaamheden. De bestuurder probeerde terug op de weg te raken, maar een van de wielen bleek geblokkeerd te worden door de boordsteen van de steenweg. Na vele pogingen om los te raken, begaf het wiel het onder de grote druk – maar de auto zette zich in beweging op de drie andere wielen, waarop baron Van Zuylen de controle over het stuur verloor. De auto werd de steenweg opgedreven en sloeg om, waarbij alle inzittenden uit het rijtuig werden geslingerd. De wagen zelf was volledig vernield, brokstukken werden tot op meer dan zestig meter van het ongeval teruggevonden.

Met de inzittenden was het niet veel beter gesteld. Hélin van Zuylen was gewond aan het hoofd en overleed ter plaatse. Barones de Woot werd over de gracht in een weide geslingerd, en liep zware verwondingen op. Ze zou de volgende dag tijdens een spoedoperatie in een Antwerps ziekenhuis overlijden. Gravin de Bassompierre verloor het bewustzijn en liep meerdere wonden aan het gezicht op, maar zou er al bij al vrij goed van afkomen. Fysiek gesproken kwam baron Goffinet er het best van af: hoewel hij tien meter ver uit de auto werd geslingerd, kwam hij er met lichte kneuzingen van af. Het overlijden van zijn verloofde zou hem echter levenslang tekenen.

Een oude familie met een passie voor nieuwe technieken

Wie was nu die baron Hélin van Zuylen ?

In eerste instantie was hij een typische vertegenwoordiger van de internationale elite rondom de vorige eeuwwisseling. Langs vaderszijde stamde hij uit een oud adellijk geslacht dat al omstreeks 1100 te vinden was in de streek van Utrecht. Na de godsdiensttwisten, in de zeventiende eeuw, vestigde een tak van de familie zich om religieuze redenen in de Zuidelijke Nederlanden. Zij werden postmeesters in het Brugse, en in 1813 werd een telg uit deze familie, Jean-Jacques van Zuylen van Nyevelt, burgemeester van Brugge. Een kleinzoon van deze Jean-Jacques, Etienne, geboren in 1860, was Hélin's vader.

Aan moederskant was de afstamming van het jonge verkeersslachtoffer niet minder indrukwekkend: zijn moeder was Hélène de Rothschild, een dochter van de topbankier Salomon de Rothschild. Etienne en Hélène deelden onder meer hun passie voor snelle auto's, maar hoegenaamd niet hun familiale en religieuze achtergrond: zowel in de katholieke familie Van Zuylen als in de joodse familie de Rothschild leidde hun voornemen te

huwen tot hevig verzet, zelfs in die mate dat de banden tussen Hélène en haar familie er ernstig onder leden. Toch huwden beiden op 16 augustus 1887 en op 1 augustus van het daaropvolgende jaar werd hun oudste zoon, Hélin, geboren, twee jaar later gevolgd door een broertje Egmont. De familie vestigde zich in Parijs, aan de avenue du Bois de Boulogne, en de kinderen kregen bij hun geboorte ook de Franse nationaliteit¹.

Vader Etienne had twee passies², die op het eerste gezicht moeilijk met elkaar te verzoenen vielen. Aan de ene kant was hij gefascineerd door het oude familiedomein rond kasteel De Haar, dat in verval was geraakt, en waarvan grote delen in de loop der eeuwen door de familie aan derden waren verkocht. Etienne maakte er een erezaak van het kasteel in zijn oude glorie te herstellen, ook al zou dat een groot deel van zijn geldelijke middelen opsloppen, en soms zelfs meer. Toen zijn vader in 1890 overleed, en hij zelf familiehoofd werd, kon een begin worden gemaakt met de effectieve uitvoering van die droom. Het daaropvolgende jaar nam Etienne de bekende neogotische architect Pierre Cuypers (1827-1921) onder de arm voor een bijzonder ambitieus restauratieproject, dat meer dan vijftientig jaar in beslag zou nemen. Tegelijkertijd probeerde hij in de mate van het mogelijke de gronden terug te kopen die het familiebezit hadden verlaten.

Naast die op het verleden gerichte passie, keek Etienne echter ook naar het heden, en zelfs naar de toekomst. Net als Hélène was hij gefascineerd door de technische innovaties van zijn tijd, en met name door de auto. De paardenliefhebber die baron Van Zuylen was, zag in de auto immers een mogelijkheid om het nobelste aller dieren een aangenamer leven te bezorgen, en paarden niet langer als trekdier te moeten inzetten. Van het ene kwam het andere, en in 1894 nam hij voor het eerst deel aan een automobiелwedstrijd. Een jaar later richtte hij, samen met de adellijke automobiелbouwer markies de Dion, de Automobile Club de France op, waarvan hij de eerste voorzitter werd. Drie jaar later werd hij ook erevoorzitter van de Nederlandse Automobiел Club – niet slecht voor een edelman die nog steeds de Belgische nationaliteit had.

De vaderlijke passie voor auto's deelde Hélin volkomen. Of preciezer: deze passie kaderde perfect in zijn avontuurlijk en sportief karakter. In tegenstelling tot zijn lichamelijk zwakkere en geestelijk meer terughoudende broer Egmont, beoefende Hélin vele sporten, gaande van voetbal, cricket en tennis of fietsen en rugby. Bij elk van deze sporten was hij wel eens min of meer ernstig geblesseerd geraakt. Wanneer hij de autosport ontdekte, leek deze op het eerste gezicht milder met hem om te gaan. Weliswaar diende hij zich meermaals voor de rechtbank te verantwoorden wegens snelheidsovertredingen, maar echte ongelukken bleven uit – tot die decemberochtend in Rumst.

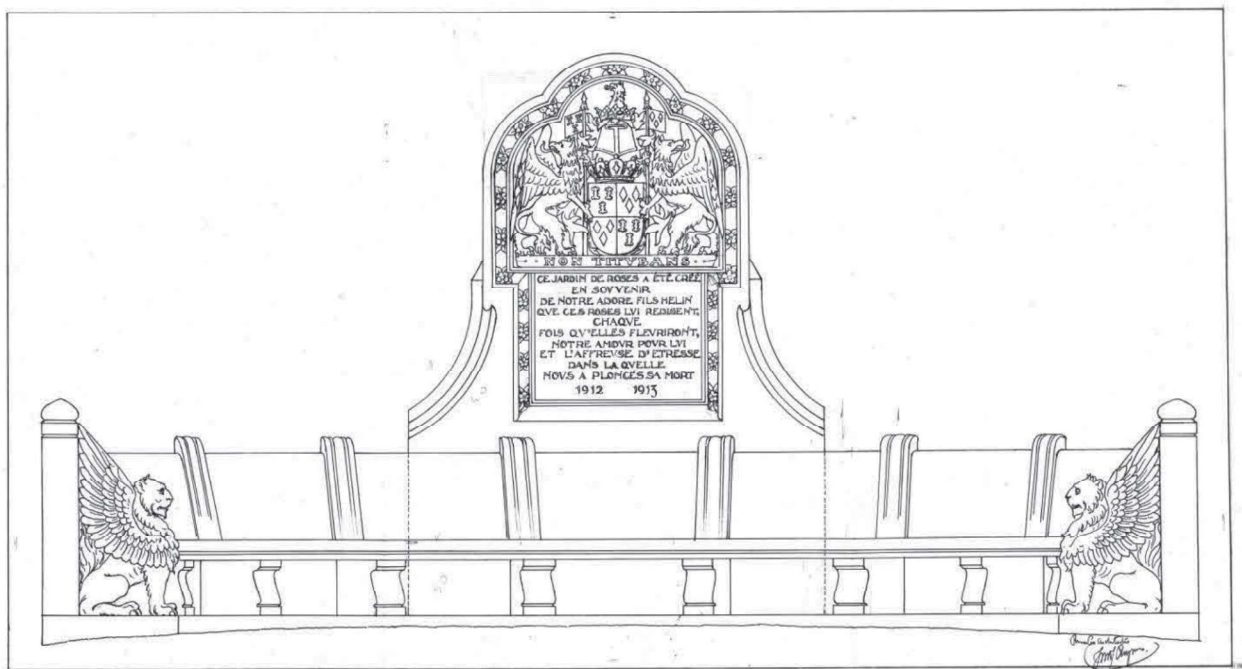
¹ Zie hierover J. Heijenbrok, G. Steenmeijer en K. Timmers (ed.), *Tien eeuwen Kasteel de Haar. Wat een weelde*, Zwolle, WBooks, 2013, 224-229.

² J. Heijenbrok, G. Steenmeijer en K. Timmers (ed.), *Tien eeuwen Kasteel de Haar. Wat een weelde*, Zwolle, WBooks, 2013, 232-254.

Het monument in De Haar...

Begrijpelijkwijze waren H  lins ouders volkomen verslagen door de dood van hun oudste zoon en oogappel. Vader Etienne zou de rest van zijn leven verscheurd worden door een schuldgevoel, omdat hij meende dat hij zijn passie voor snelle auto's te ondoordacht had doorgegeven aan zijn zoon. Etienne en Hélène groeiden ook verder uit elkaar.

Intussen vorderde de restauratie van kasteel De Haar gestadig. Etienne bleef ook na de dood van zijn zoon verteerd door zijn twee passies, en leek de eerste maanden na het ongeval zelfs weg te vluchten in de beslommeringen rond de restauratie van het kasteel en de verwerving van een aantal omliggende eigendommen. Zijn verdriet en zijn passie ontmoetten elkaar echter in het project om de rozentuin in het kasteelpark opnieuw aan te leggen, een project dat in 1913 werd verwezenlijkt. De nieuwe rozentuin werd opgebouwd rond een centraal monument, een afgebroken zuil die het al te jong geëindigde leven van H  lin moest symboliseren. Aan de rand van de tuin werd een monumentale zitbank aangelegd, naar de plannen van Pierre Cuypers¹. Ook aan het tennisterrein kwam een plaquette die herinnerde aan de sportieve overledene en in de kasteelkerk werd een mausoleum voor H  lin opgericht, waarin zijn stoffelijke resten in 1932 ook effectief rust zouden vinden, nadat ze eerst in de buurt van Parijs waren begraven.

Het monument in Haar

¹ Zie de ontwerptekening als illustratie bij dit artikel. Het origineel berust in de collectie van Het Nieuwe Instituut in Rotterdam, archief Kasteel de Haar, HAAR, nr t617-2.

Op de zitbank werd een tekst ter herinnering aan H  lin aangebracht:

“Ce jardin des roses a   t   cr    en souvenir de notre ador   fils H  lin. Que ces roses lui redisent, chaque fois qu’elles fleuriront, notre amour pour lui et l’affreuse détresse dans laquelle nous a plong  s sa mort.”¹

...en dat in Rumst

Het ontwerp en de aanleg van de rozentuin in De Haar was een deel van een ruimer project, namelijk de heraanleg van het gehele kasteeldomein. Het was dan ook logisch dat vele mensen erbij betrokken waren: baron Etienne als bouwheer, architect Pierre Cuypers, tuinarchitect Hendrik Copijn en zeker ook Frans Luyten, de Brusselse rentmeester en vertrouwensman van de baron.

Voor het monument in Rumst lag dat geheel anders, daar lag het initiatief zo goed als exclusief bij de baron zelf. De briefwisseling van rentmeester Luyten, bewaard in het Nieuwe Instituut in Rotterdam, is daaromtrent erg leerrijk².

Op 23 juni 1914 uit Luyten tegenover baron Van Zuylen zijn verbazing over de vorderingen van het project:

“Vous m’avez dit votre intention d’  lever un monument sur la route    Waerloos,    l’endroit o   votre cher H  lin a si malheureusement succomb  , mais j’ignorais que ce monument existait déjà. On me l’a assuré ce matin.”³

Enkele dagen later bevestigt de baron de stand van zaken:

“Le monument du pauvre H  lin est placé, en effet, et j’ai déjà d   y apporter quelques modifications.”⁴

In het voorjaar van 1914 beleefde België nog de laatste dagen van de *belle époque*– maar daarin zou spoedig verandering komen. Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog zou ook zijn gevolgen hebben voor de afwerking van het monument. Hetzelfde document dat ons op de hoogte brengt van deze moeilijkheden, laat ook toe de auteur van het monument te identificeren. Dat blijkt niemand minder te zijn dan de toonaangevende Brusselse

¹ Vrije vertaling: “Deze rozentuin werd aangelegd ter herinnering aan onze geliefde zoon H  lin. Mogen deze rozen hem, telkens wanneer ze zullen bloeien, zeggen hoezeer we hem liefhebben en hoezeer zijn dood ons in vertwijfeling heeft gebracht.”

² Rotterdam, Het Nieuwe Instituut, collectie Kasteel De Haar, inventarisnummer d157. Alle hierna aangehaalde brieven zijn terug te vinden in deze archiefmap, we halen hierna enkel nog de namen van de correspondenten en de datum aan ter identificatie van de stukken.

³ Vrije vertaling: “U had me al gesproken over uw plan om een monument op te richten op de weg in Waarloos, op de plaats waar uw lieve H  lin zo jammerlijk is omgekomen, maar het was me niet bekend dat dit monument reeds bestond. Dat heeft men me echter vanochtend bevestigd.” Merk op dat Luyten het monument situeert in Waarloos, een verwarring die in de documenten van die tijd wel vaker voorkwam.

⁴ Van Zuylen aan Luyten, 27 juni 1914. Vrije vertaling: “Het monument voor de arme H  lin is inderdaad geplaatst, en ik heb er al een paar aanpassingen aan moeten aanbrengen.”

grafbeeldhouwer Ernest Salu II (1885-1980)¹. Op 28 januari 1915 schrijft Salu aan baron Van Zuylen:

“Je vous confirme ma lettre du 11 août par laquelle je vous informe que le monument est achevé et qui jusqu’à présent est en bon état.

Je suppose que ma lettre ne sera pas arrivée à destination par suite des événements. Je me permets de vous faire parvenir la facture des travaux exécutés jusqu’à ce jour et je la confie aux bons soins de Monsieur Luyten qui a bien voulu se charger de vous l’envoyer.

Je fais des démarches auprès de l’Administration allemande pour obtenir une autorisation de faire la photographie du monument que j’aimerais bien à vous soumettre. Les modifications que vous avez jugés nécessaires ont apporté un heureux changement à l’ensemble.

J’espère, Monsieur le Baron, que nous aurons bientôt l’occasion d’aller voir l’exécution des travaux et je vous prie d’agréer mes respectueuses salutations.”²

Salu’s démarches waren blijkbaar succesvol, want op 25 juni 1915 kon hij Luyten het resultaat ervan doorsturen:

“J’ai l’avantage de vous faire parvenir une photographie du monument faite après les modifications. J’espère que si vous parvenez à vous mettre en rapport avec Monsieur le Baron vous me ferez le plaisir de vouloir insister pour que j’obtienne un acompte sur ma facture.”³

En verder ?

De documenten die we in Rotterdam hebben gevonden, dragen zeker bij tot de kennis van de onstaansgeschiedenis van het monument-Van Zuylen op de Antwerpsesteenweg. We kunnen het voortaan preciezer dateren, meer bepaald in de periode 1914-1915, en we weten dat het van de hand is van een van de voornaamste vertegenwoordigers van de

¹ Over het atelier-Salu en de drie opeenvolgende generaties beeldhouwers die erin actief waren, zie E. de Kuyper, N. Tasseel en L. van Santvoort, *Ernest Salu – beeldhouwers-sculpteurs*, Brussel, Epitaaf, 2005.

² Vrije vertaling: “Ik bevestig de inhoud van mijn brief van 11 augustus, waarmee ik u heb gemeld dat het monument is afgewerkt en tot nader order in goede staat is.

Ik veronderstel dat mijn brief u niet heeft bereikt ten gevolge van de gebeurtenissen. Ik veroorloof me bijgevolg u de factuur te bezorgen voor de werkzaamheden die tot nu toe zijn uitgevoerd, en vertrouw deze factuur toe aan de goede zorgen van de heer Luyten, die heeft aanvaard ze u door te sturen.

Ik heb het initiatief genomen om bij het Duitse bestuur toelating te krijgen om een foto te maken van het monument, omdat ik u graag een beeld zou geven van wat is uitgevoerd. De aanpassingen die u noodzakelijk hebt geacht, hebben het geheel ten goede veranderd.

Ik hoop, geachte Baron, dat we binnenkort in de mogelijkheid zullen zijn om de uitvoering van de werken ter plaatse te gaan bekijken, en teken inmiddels met de meeste hoogachting.”

³ Vrije vertaling: “Ik heb het genoeg u een foto toe te sturen van het monument, gemaakt na de aanpassingen. Ik hoop dat, indien u erin lukt in contact te komen met de Baron, u bij hem zal willen aandringen om een voorschot op mijn factuur te betalen.”

grafbeeldhouwkunst rond de vorige eeuwisseling. Kenners wijzen er overigens op dat het in goede staat is en tot de mooiere stukken van het atelier-Salu behoort.

Dat wil zeker niet zeggen dat alle vragen zijn opgelost. Zo blijven er vragen rond het smeedwerk dat het monument afschermt. Een oude foto¹, die kort na de oprichting van het monument moet zijn gemaakt (is het misschien de foto die Salu liet maken ?) toont het monument met smeedwerk, terwijl latere foto's het zonder smeedwerk tonen². Vandaag is er opnieuw een hek rond het monument, maar dat is kennelijk niet het hek dat op de hierboven genoemde foto afgebeeld is.

*Het actuele monument
vóór de parking van Van
Reeth - Hoefkens*

Ook de herhaalde verwijzingen naar de aanpassingen die Salu aan het monument aanbracht op vraag van Etienne van Zuylen, doen verdere vragen rijzen. Over welke aanpassingen gaat het ? Ten slotte is er ook de verwantschap in vormtaal tussen het monument op de Antwerpsesteenweg en de bank in de rozentuin in De Haar. Liet Salu zich allicht inspireren door het ontwerp van Cuypers, of maakte Cuypers zelfs een voorontwerp ?

Allicht zal een deel van deze vragen beantwoord kunnen worden door raadpleging van het archief van het atelier-Salu. Dat wordt momenteel echter geïnventariseerd en is bijgevolg niet toegankelijk. Het is dus zeker niet uitgesloten dat deze bijdrage op middellange termijn een vervolg krijgt.

Frank Judo

¹ J. Heijenbrok, G. Steenmeijer en K. Timmers (ed.), *Tien eeuwen Kasteel de Haar. Wat een weelde*, Zwolle, WBooks, 2013, 256.

² Zie J. van Rompaey, *Rumst, Reet, Terhagen anno 1994, Vita, Reet, 1994*, 273.

IN MEMORIAM

Jozef Van Montfort

Op 7 januari 2014 overleed Jozef Van Montfort op 90-jarige leeftijd.

Jozef Clement Corneel Van Montfort werd geboren te Rumst op 6 januari 1924 als zoon van Eugeen Jozef Emiel en Maria Anna Carolina Heylen. Hij huwde te Walem met Magdalena Carolina Maria W. Van Genechten. Zij hadden 3 kinderen.

Jozef kwam uit een steenbakkersfamilie en hij was zelf ook een steenbakker. Hij woonde in de Kerkstraat 50 in Rumst.

Jozef was reeds meer dan 15 jaar een trouw lid van Rumesta.

Willy Wuyts

Felix Van Mencxel

80 jaar geleden geboren in Rumst groeide Felix op als een 'Witte' avant la lettre. Kattenkwaad uithalen en zijn plan trekken was hem op het lijf geschreven.

Na zijn schoolse loopbaan kwam hij via een legeropleiding in contact met wat later steeds zijn passie bleef: vliegtuigen. Hij was dan ook voorbestemd om als vliegtuigtechnicus een loopbaan uit te bouwen.

Intussen ontmoette hij Josephine Kerckhoffs en het was liefde op het eerste gezicht. Om korter bij het werk te wonen, trokken ze naar Machelen. Perfectionist als hij was, hield hij zijn paperassen en documenten steeds up-to-date. Je kon bij hem dan ook altijd terecht voor informatie over alles en nog wat. Kortom, zijn "databank" was een internet en google voor daar sprake van was.

Het zelf in orde brengen van zijn huis (en tussen haakjes: ook in dat van dochters Veerle en Ann spendeerde hij vele uurtjes) was een van zijn vele bezigheden. Als handige doe-het-zelver was hij een te duchten concurrent voor menig vakman.

Daarnaast vond hij toch nog de tijd om bijna dagelijks 'zijn marske' te volbrengen: een kleine (tot soms grote) wandeling. Zijn conditie hield hij zo op peil. 's Zondags stond er dan een grotere wandeling op het programma. En nadien genieten van een welverdiende Duvel en een sigaartje.

De zin voor avontuur gaf hij door aan zijn dochters: op reis vertrekken zonder vooraf te boeken en zodoende contact te leggen met de lokale bevolking. Taal was geen beperking, desnoods met handen en voeten duidelijk maken wat gewenst was. Hongarije, Oostenrijk,

Gran Canaria,zelfs de grote plas trok hij met hen over om in Amerika rond te trekken met een camper.

Na zijn pensionering legde hij zich samen met Josephine toe op enkele nieuwe passies: opzoekingswerk voor hun stambomen. Hiervoor reden zij half Vlaanderen af naar familie en gemeentelijke archieven.

Felix was al vele jaren lid van Rumesta en hij werkte ook mee aan het in 2013 verschenen boek over Rumstenaren in de Grote Oorlog 14-18. Het wedervaren van de vluchtende familie Van Mencxel naar Frankrijk spitte hij uit tot in het kleinste detail.

De tijd die hem nog gegund was, bleek echter veel te kort om zijn 'to do'-lijstje verder af te werken. Hij overleed op 25 juni 2014.

Jan Goossens

JAAROVERZICHT 2014

1. Activiteiten

- Op 26 januari namen we deel aan de genealogische beurs in Begijnendijk.
- Op 12 februari werd de startvergadering gehouden van het geschiedkundig project "Nederlanders in Rumst".
- Op 25 maart namen we deel aan de geschiedkundige avond in Reet, georganiseerd door het Davidsfonds.
- Op 1 april werd de jaarlijkse statutaire vergadering gehouden.
- Op 27 april hadden we een stand op een zeer druk bezochte Erfgoeddag in het museum Rupelklei in Terhagen.
- In april ontving het boek over WO I de cultuurprijs van de gemeente Rumst.
- Op 31 mei bezochten we met 8 personen het Red Star Line Museum in Antwerpen.
- In september sloot Rumesta een samenwerkingsakkoord af met het Rijksarchief betreffende de publicatie van gegevens uit parochieregisters en registers burgerlijke stand op de nieuwe website van het archief.
- De opendeurdag tijdens de jaarmarkt op 4 en 5 oktober, met als blikvangers het boek over WO I en de sterk uitgebreide bibliotheek, werd door ongeveer 170 personen bezocht.
- In december hadden we een stand op de stambomendag van de collega's van Vaertlinck.
- Het aantal bezoekers aan de Rumesta-avonden daalde lichtjes maar het aantal "online" vragen steeg sterk.
- Er werd een aanzet gegeven voor een "fotoproject".
- De bibliotheek werd zeer sterk uitgebreid, vooral door een aantal grote schenkingen. Er werd in oktober dan ook een nieuwe catalogus gedrukt en op de website geplaatst.
- De genealogieën ons nagelaten door Jules Reusens werden gebundeld en in de bibliotheek ondergebracht.

2. Publicaties en verkoop

- In februari, april en september werd een nieuwsbrief voor de leden uitgegeven.
- Van het boek over WO I werd in januari een tweede en in maart een derde druk op de markt gebracht. Er werden meer dan 600 exemplaren van verkocht.
- Daarnaast werden in oktober volgende werken uitgebracht:
 - Burgerlijke stand van Schelle 1861-1875, samengesteld door Chris Gijs.
 - Burgerlijke stand van Terhagen 1898-1904, samengesteld door Eddy Van Camp.

- In 2014 werden ook de overzichten van de doodsprentjes en doodsbrieven in het archief van Rumesta op de website geplaatst. Dit leidde onmiddellijk tot een aantal vragen om kopies van een aantal brieven en prentjes.

3. Rumesta in cijfers

<i>Rumesta werd gesticht....</i>	<i>29 jaar geleden</i>
Het jaarboek 2014 ...	... verscheen in de tweede helft van december en telt 60 bladzijden
Aantal leden	110 van wie 15 werkende leden en bestuursleden
Aantal nieuwsbrieven	4
Rumesta - avonden en maandagen na afspraak	31
Samenwerkingsverbanden met andere verenigingen	4
Bezoek aan Red Star Line Museum	8 deelnemers
Opendeur jaarmarkt	170 bezoekers
Nieuw gepubliceerde uitgaven	2
Nieuwe projecten	3
Deelnames aan beurzen en evenementen	4
Verkochte boeken "De Grote Oorlog 1914-1918 van Reet, Rumst en Terhagen"	ongeveer 600
Aantal bezoeken aan bladzijden van de website	ongeveer 5900
Facebookpagina van Rumesta	35 "likes" en ongeveer 50 berichten gepost

Willy Wuyts

RUMESTA IN 2015

In 2015 bestaat Rumesta 30 jaar. Dat kan natuurlijk niet ongemerkt voorbijgaan. In de nieuwsbrieven en via de website zal iedereen van het programma op de hoogte gebracht worden.

Het project "Nederlanders in Rumst" zal in 2015 worden afgerond. Het resultaat moet een historisch-toeristische wandelbrochure worden die sporen van Nederlandse aanwezigheid in Rumst (of banden tussen Rumst en Nederland) zichtbaar maakt.

Het fotoproject draaide in 2014 op een laag pitje maar zal in 2015 verder worden uitgebouwd. Rumesta heeft al een uitgebreid fotoarchief maar dat zit een beetje vergeten in onze bibliotheek. Met dit project willen we de fotocollectie, indien mogelijk aangevuld met nieuw materiaal, meer kenbaar maken aan de buitenwereld.

De samenwerking met het Rijksarchief zal van een proefproject uitgebreid worden tot een volwaardige actie met als doel zoveel mogelijk gegevens van de plaatselijke parochieregisters en registers van de burgerlijke stand op te nemen in de bestanden van het Rijksarchief.

Iedereen zal uitgenodigd worden om binnen zijn/haar mogelijkheden deel te nemen aan de projecten en activiteiten van de vereniging en om voorstellen voor nieuwe activiteiten te formuleren.

De algemene vergadering zal plaats hebben op dinsdag 14 april te 19.30 uur.

Met Rumst jaarmarkt is een tentoonstelling gepland rond de geschiedenis van het openbaar vervoer in Rumst en Terhagen. Blikvanger moet een modelbaan vormen van een tramtraject van de "buurtspoorwegen" tussen Terhagen en Rumst.

Naar jaarlijkse gewoonte wordt een uitstap gepland naar een historisch attractief punt. De voorbije jaren bezochten we het kasteel d' Ursel in Hingene, het legermuseum in Brussel en het Red Star Line museum. De bestemming voor 2015 zal via de nieuwsbrieven en de website worden aangekondigd.

De vaste waarden, zoals de Rumesta-avonden, de maandagen op afspraak, de deelname aan beurzen blijven behouden. Indien we als vereniging uitgenodigd zullen worden om deel te nemen aan bepaalde activiteiten zullen we dat geval per geval beoordelen en bekijken wat opportuun is en wat binnen de mogelijkheden ligt.

Willy Wuyts

BESTUUR EN WERKENDE LEDEN

Bestuur

Voorzitter	Jan Goossens 0475/360077	Kerkstraat 74 jan.snessoog@telenet.be	2840	Rumst
Ondervoorzitter	Tom De Loenen 0479/248590	Molenstraat 192 fb166357@skynet.be	2840	Reet
Penningmeester	Willy Wuyts 03/288 83 48	Pierstraat 405 willy.wuyts@telenet.be	2840	Reet
Secretaris	Rudy Schaerlaecken 03/844 50 90	Vissersstraat 2 nancy.calluy@skynet.be	2840	Rumst
Bibliothecaris	Peter Van Hoorenbeeck 03/888 91 44	Veerstraat 64 patrice_v@hotmail.com	2840	Rumst
Bestuurslid	Gunther Segers 03/288 82 06	Eglantierlaan 49 segers@pandora.be	2630	Aartselaar

Werkende leden

Wouter De Boeck	wouterdeboeck@icloud.com
Frans De Keyser	
Ludo De Herdt	ludodeherdt@telenet.be
Chris Gijs	gijschristiaan@skynet.be
Eddy Huyghe	eddy.huyfhe@skynet.be
Frank Judo	judo@liedekerke.com
Eddy Van Camp	eddy.Van-Camp@bmw.be
Harry van Hooydonk	harry.van.hooydonk@telenet.be
Leo Vermeulen	leo.vermeulen@evonet.be